

hvor indviklet hele Regnskabsvæsenet er under almindelige Forhold, hvor en bestemt Afdeling, som bestaar af det Mandskab, der nu en Gang hører til, drager ud til de store Øvelser og kommer tilbage igen med omtrent samme Styrke, men Vanskelighederne forværres mange Gange, hvor Talen er om Smaaafdelinger, der skulle suppleres ved Afgivelse fra andre Afdelinger. Eksempler herpaa kender man fra Ingeniørerne. Jeg har undertiden været ude med en ganske lille Kommando, f. Eks. en Del af Telegrafkompagniet, og til saadan en forholdsvis lille Kommando af et Kompagni eller en Del af et Kompagni have vi faaet afgivet Mandskab og Heste fra Trainet, fra Feltartilleriet, fra forskellige Rytterregimenter, altsammen paa en Gang, og hver eneste Mand og hver eneste Hest havde, som det her er beskrevet i Bemærkningerne, sit store vidtløftige Regnskab, som skulde holdes i Orden og aflægges, og til at lave alt dette havde man ikke nogen særlig regnskabskyndig. En enkelt Befalingsmand kan ofte ved de smaa Underafdelinger daarligt undværes dertil. De ville saaledes kunne forstaa, hvor vanskeligt det er, og det er endda, naar det gaar godt. Dersom det træffer sig saa uheldigt, at en Mand eller en Hest pludselig bliver syg under Øvelserne, og hele dette Regnskab skal gøres i Orden — om det er en Mand eller en Hest, er i denne Forbindelse ligegyldigt, for Regnskabet for Hestene er lige saa omstændeligt som for Mandskabet —, saa bliver det en overordentlig stor Ulempe. Man maa huske, at hele dette Regnskab skal laves, medens man hele Dagen fra den tidlige Morgen til langt ud paa Aftenen er i livlig Bevægelse, hvortil kommer, at man hver Aften kommer i nyt Kvarter og først skal finde sig til Rette i de ny Forhold, forinden man tager fat paa Kontorarbejdet. Dette er under Fredsforhold, men hvis det nu er under Krigsforhold; vilde det forværres i saadan Grad, at Regnskabet vist vilde komme til at se meget broget ud, inden det kom der, hvor det skulde. Jeg tror derfor, at dette Forslag ligefrem vil spille en stor Rolle med Hensyn til Hærens Kampdygtighed.

Der er kun nogle enkelte Bestemmelser, jeg gerne vil tillade mig at omtale med et Par Ord. Der er først Bestemmelsen om, at den Lønningsforbedring, der tilkommer Spillemænd af 5te Klasse, naar de have tjent to Aar i Graden, ikke skal tilkomme dem, naar de ere under 18 Aar. Man maa dog huske, at naar de unge

Mennesker paa 16—17 Aar skulle staa paa egne Ben, kunne de vanskeligt leve billigere end de, der ere lidt ældre. Men ganske vist spiller denne Bestemmelse jo først en Rolle, naar de have tjent 2, henholdsvis 4 Aar, saa at den neppe vil faa videre Betydning.

I § 4, 2det Stykke, er der en Bestemmelse om, at alle Krav, der opstaa paa den, der afgaar i Lønningsperioden, saavel som de Krav, han maatte have for den tilbageværende Del af Lønningsperioden, bortfalde. Jeg anser denne Bestemmelse som særdeles hensigtsmæssig, og jeg synes, at det er særdeles godt, at den er kommen ind.

I § 6 omtales en Flytningshjælp til Befalingsmænd. Den er omtalt af den højtærede Forsvarsminister, og jeg vil i saa Henseende udtale en særlig Tak, fordi man har taget Hensyn til et Forhold, som har været meget ubehageligt og har voldet store Ulemper for de i Regelen ikke velstillede Officerer og Underofficerer, der ved Kommando ere blevne forflyttede samtidig med, at de ere blevne forfremmede og derved faa en Udgift, der for lang Tid berøver dem Fordelen ved deres Forfremmelse.

Der er den lille Ulempe ved Lovforslaget, at det forringer Forholdene for Mandskabet ved Søbefæstningen. Dog vil jeg udtale min Paaskønnelse af, at der er sørget for, at det menige Mandskab og Underkorporalerne, der ere inde, ikke faa nogen Nedgang, men beholde den nuværende kontante Løn indtil deres Hjemsendelse, og at den tilsyneladende Nedsættelse først finder Sted, naar et nyt Hold kommer ind. For Befalingsmænd, der blive liggende til Tjeneste, er det jo noget strengere. Mange af dem blive daarligt aflagte, idet de nu faa Kosten til lavere Pris, men fremtidig maa betale 28 Øre mere om Dagen for den, hvilket betyder en Indtægtsforringelse af godt 102 Kr. om Aaret. Dette er en følelig Forringelse, og kunde der gøres noget for at afhjælpe dette, vilde jeg hilse en saadan Foranstaltning med stor Glæde.

I øvrigt skal jeg anbefale disse Lovforslag til hurtigst mulig velvillig Fremme i dette høje Ting.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.